

niowego" zastępuje się użytym w tej samej liczbie i przypadku określeniem: „spółdzielnia mieszkaniowa”.

§ 2. Minister Administracji i Gospodarki Przestrzennej ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 marca 1981 r. w sprawie zasad i trybu przydziału lokali mieszkalnych, z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz z

przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zachowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

229

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1983 r.

w sprawie utworzenia miast w województwach: elbląskim, jeleniogórskim, leszczyńskim, siedleckim i suwalskim.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się:

- 1) w województwie elbląskim miasto Młynary obejmujące teren wsi Młynary o powierzchni 289 ha w gminie Młynary;
- 2) w województwie jeleniogórskim miasto Świerzawę obejmujące teren wsi Świerzawa o powierzchni 179 ha w gminie Świerzawa;
- 3) w województwie leszczyńskim miasto Wąsosz obejmujące teren wsi Wąsosz o powierzchni 333 ha w gminie Wąsosz;

4) w województwie siedleckim miasto Pilawę obejmujące teren wsi Pilawa o powierzchni 616 ha oraz części oddziałów lasów państwowych Nadleśnictwa Garwolin o łącznej powierzchni 46 ha w gminie Pilawa;

5) w województwie suwalskim miasto Lipsk obejmujące teren wsi Lipsk o powierzchni 498 ha w gminie Lipsk.

§ 2. Szczegółowego opisu granic miast, o których mowa w § 1, dokonają właściwi wojewodowie w drodze zarządzeń. Zarządzenia podlegają opublikowaniu w dziennikach urzędowych wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1984 r., z wyjątkiem § 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

230

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 18 sierpnia 1983 r.

w sprawie zasad ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. — Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 i Nr 25, poz. 187) zarządza się, co następuje:

§ 1. Skarb Państwa ponosi koszty nie opłaconej pomocy prawnej, zwane dalej „kosztami”, udzielonej z urzędu przez adwokata ustanowionego przez sąd lub państwowe biuro notarialne.

§ 2. Orzeczenie o kosztach wydaje:

- 1) w sprawie zakończonej w postępowaniu sądowym — sąd, który wydał orzeczenie kończące postępowanie,
- 2) w sprawie zakończonej umorzeniem postępowania przygotowawczego i w sprawie egzekucyjnej — sąd, który ustanowił adwokata z urzędu,
- 3) w sprawie zakończonej w postępowaniu przed państwowym biurem notarialnym — sąd rejonowy, w którego okręgu ma siedzibę to biuro.

§ 3. Sąd orzekając o kosztach stosuje przepisy w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich, chyba że przepisy poniższe stanowią inaczej.

§ 4. 1. Wysokość wynagrodzenia sąd ustala na podstawie najniższych stawek określonych w przepisach w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich.

2. Sąd może przyznać wynagrodzenie wyższe od określonego w ust. 1, jeżeli nakład pracy adwokata był szczególnie duży.

§ 5. 1. Wysokość wydatków sąd określa na podstawie przedstawionych dowodów i rachunków. W uzasadnionych wypadkach sąd może przyznać zaliczkę na niezbędne wydatki.

2. Sąd odmówi zwrotu wydatków, jeżeli uzna, że poniesienie ich nie było niezbędne dla prawidłowego przeprowadzenia sprawy.

§ 6. Sąd orzeka o kosztach na wniosek adwokata ustanowionego z urzędu. Wniosek o przyznanie kosztów powinien zawierać oświadczenie, że koszty nie zostały zapłacone w całości lub w części.

§ 7. Wniosek o przyznanie kosztów w sprawach wymienionych w § 2 pkt 2 i 3 powinien być złożony w ciągu miesiąca od zakończenia postępowania. Poza tym do orzekania o kosztach stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawach cywilnych lub karnych.

§ 8. 1. Koszty obliczone stosownie do paragrafów poprzedzających sąd zasądza na rzecz zespołu, którego członkiem był adwokat udzielający pomocy z urzędu, a jeżeli pomocy udzielił adwokat wykonujący zawód indywidualnie — na rzecz tego adwokata.

2. Jeżeli w sprawie cywilnej kosztami procesu obciążony został przeciwnik procesowy strony korzystającej

z pomocy udzielonej przez adwokata z urzędu, sąd wydaje orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, dopiero po wykazaniu bezskuteczności egzekucji prowadzonej stosownie do art. 122 Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 9. Koszty ponoszone przez Skarb Państwa w postępowaniu karnym stanowią wydatki w rozumieniu przepisów o kosztach postępowania karnego.

§ 10. Wypłaty kosztów zasądzonych stosownie do § 8 dokonuje sąd, który wydał orzeczenie o ich przyznaniu; jeżeli jednak orzeczenie wydał sąd rewizyjny, wypłaty dokonuje sąd I instancji.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

231

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 sierpnia 1983 r.

w sprawie zasad prowadzenia ewidencji księgowej w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych do celów wyodrębnienia dochodu podzielnego z działalności rolniczej roślinnej i zwierzęcej.

Na podstawie art. 5 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 42, poz. 188) oraz art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1980 r. Nr 27, poz. 111 i z 1982 r. Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ewidencji księgowej dochodów i kosztów, służącej do ustalenia ogólnego dochodu spółdzielni, prowadzonej przez rolnicze spółdzielnie produkcyjne według obowiązującego planu kont, powinny być wyodrębnione dochody i koszty dotyczące produkcji rolniczej roślinnej i zwierzęcej.

2. Przy ustalaniu wyodrębnionych dochodów i kosztów z działalności rolniczej roślinnej i zwierzęcej stosuje się odpowiednio zasady obowiązujące przy ewidencjonowaniu dochodów i kosztów z całokształtu działalności spółdzielni.

§ 2. Wskaźnik procentowy ogólnego dochodu z produkcji rolniczej roślinnej i zwierzęcej do ogólnego do-

chodu z całokształtu działalności spółdzielni, wyliczony na podstawie danych z ewidencji księgowej, stosuje się do dochodu podzielnego przypadającego dla poszczególnych członków za rok podatkowy w celu ustalenia tej części dochodu, która nie podlega opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym.

§ 3. Rolnicza spółdzielnia produkcyjna oblicza i przekazuje podatek wyrównawczy od podlegających opodatkowaniu tym podatkiem dochodów poszczególnych członków za dany rok podatkowy w terminie 2 tygodni od daty zatwierdzenia bilansu rocznego spółdzielni, nie później jednak niż do dnia 31 maja roku następnego, na rachunek urzędu skarbowego właściwego według miejsca zamieszkania członka.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się od dnia 1 sierpnia 1983 r.

Minister Finansów: S. Nieckarz